

[Morten Lange.]

mest marginale partier har en særlig frihed til at stille dagsordensforslag, som måske ikke er de allermest nødvendige, og vi fra vor side stemmer for dem, hvis de har et rimeligt indhold.

Så meget om dagsordensforslaget, som vi altså vil stemme for, nu da det er stillet; så kan det da gælde som en udfordring til statsministeren om at skynde sig.

Knud Jespersen (DKP):

Først et par bemærkninger om det af os stillede og motiverede dagsordensforslag. Jeg forstår på det hele, på hvilke niveauer man fører diskussioner, når man synes, at det, vi har skrevet her, er udtryk for genial tænkning. Der står 26 sammenhængende ord, og de er stillet ret så konkret op. Jeg vil slet ikke påstå, at det er genial tænkning, det er heller ikke taktisk tænkning, men det er en simpel ting, som er en nødvendig forudsætning for at få fornuftig gang i beskæftigelsen.

Når statsministeren siger, at det er et stykke taktik, der lige er lagt frem nu, så har statsministeren en alt for kort hukommelse. Vi fremlagde det i januar måned. Vi har peget på det gang på gang, fordi vi er totalt enige med byggefagene og med alle sagkyndige, jeg understreger sagkyndige, i, at man bør ophæve dette bygge- og anlægsstop.

Hr. Kjeld Olesen siger videre i forbindelse med vores dagsorden, at den er inderligt overflødig, det er en demonstration, og vi har skrevet under på, siger hr. Kjeld Olesen, at vi vil fremskynde afviklingen af bygge- og anlægsstoppet; de to ting harmonerer med hinanden. Og så siger hr. Kjeld Olesen: men i øvrigt skal man bevare reguleringsinstrumentet. Ja, så kan man da ikke forstå det på anden måde, end at det mere og mere bliver en dialog med hr. Kjeld Olesen, fort af hr. Kjeld Olesen og på standpunkter, hvor hr. Kjeld Olesen ligesom ikke rigtig har greb om tingene. Når vi har sagt nogle hårde ord om socialdemokratiets vilje til at gå ind på forlig, hænger det sammen med, at hvis socialdemokratiet ville, så kunne vi i dag få bekræftet i folketinget, at bygge- og anlægsstoppet ikke skal afvikles eller fremskyndes afviklet, men det skal ophæves nu. Det er et stort ansvar, socialdemokratiet

påtager sig, men så kan man selvfølgelig glæde sig over, at man har reguleringsinstrumentet. Det havde nu nok været lidt bedre at kigge på kendsgerningerne.

Jeg vil ikke sige mange ord om den debat, der har været. Jeg synes, at både statsministerens bemærkninger og øvrige ordføreres bærer præg af, at man forsøger ligesom at lave det ene forlig efter det andet også i sådanne lukkede områder, at man får en 3-4 forskellige folketing. Så slipper man jo let over tingene ved ligesom ikke at gå i detaljer her i folketingssalen. Først det firkanterede forlig. Da var det en form for folketingsvirksomhed. Dernæst det sorte kabinet, en anden form, og nu har vi altså et sekskantet forlig. Bevares, tingene er lagt frem, og så kan man bare sige ja eller nej til dem. Vi for vores vedkommende sagde nej. Men så må man finde sig i, at der er nogen, der har så megen respekt for folkestyret, at vi synes, det er rimeligt, at man også for åbent tæppe diskuterer tingene. Jeg konstaterer, at den dokumentation, vi har givet, bekræfter også her i dag mine første bemærkninger om den økonomiske politik, om dens fejle virkninger for almindelige mennesker og om konsekvensen af at overføre mere magt til dem, der i forvejen har for megen magt, at den har statsministeren frivilligt eller ufri-villigt bekræftet. Det er jeg ikke så for-bavsset over, fordi det er simpelt hen kendsger-ningerne, og disse kendsgerninger kan man ikke så let slippe uden om.

Jeg må også lige føje til, at selv om vi ved, det er penge, der er brugt, som vi skal stemme om om lidt, så vil i konsekvens af vores holdning til de militære udgifter, vores holdning under anden behandling, under finansloven og overhovedet være den, at vi må stemme imod. Vi synes, det er helt urimeligt på mange måder, at man optræder, som man har gjort. Det seneste, som vi har diskuteret meget under forligene, var også denne bevilling på de 600 mill. kr. til kamp-vogne. Det har ikke været en diskussion, der har vist noget perspektiv. Man har prøvet på at forklare det guddommelige, der findes i dette boligforlig. Denne diskussion får vi jo op til september. Man har prøvet at forklare os, der kritiserer den økonomiske politik og peger på en anden retning, at vi havde taget fejl. Denne diskussion tvinger selve livet os til at tage op igen, og indtil nu har det væ-